

Verðlaunin skulu vera bækur, einhver góður gripur eða peningar. Skal til þess varið öllum vaxtatekjum sjóðsins.

Verðlaun þessi skal afhenda á dánardegi Odds þann 9. júní, eða við skólaslit vor hvert, samkvæmt ákvörðun sjóðsstjórnar.

5. gr.

Stjórn sjóðsins skipa: Skólastjóri Gagnfræðaskóla Siglufjarðar, og er hann formaður stjórnarinnar, sóknarpresturinn í Siglufirði og yfirkennari skólans, eða sá kennari, sem gegnir störfum skólastjóra í forföllum hans.

Stjórn sjóðsins velur árlega þann nemanda, sem verðlaun skal hljóta.

Hún sér enn fremur um, að árlega sé gerður reikningur sjóðsins, og skal hann endurskoðaður af endurskoðendum Siglufjarðarkaupstaðar.

6. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

REGLUGERÐ

um aðstöðugjald.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Heimilt er sveitarstjórnnum að innheimta aðstöðugjald í sveitarsjóð hjá atvinnurekendum og öðrum þeim, sem sjálfstæða atvinnu hafa í sveitarfélaginu.

2. gr.

Sveitarstjórn skal hafa tekið ákvörðun um innheimtu gjaldsins og tilkynnt hana skattstjóra eigi síðar en 15. dag febrúarmánaðar á gjaldárinu.

Í tilkynningu til skattstjóra skal tilgreina gjaldflokka og fjárhæð gjalds í hverjum flokki.

II. KAFLI

Um gjaldskyldu.

3. gr.

Gjaldskyldir eru allir atvinnurekendur, einstaklingar, félög og stofnanir svo og þeir, sem sjálfstæða atvinnu hafa í sveitarfélaginu, sbr. þó 4. og 5. gr.

4. gr.

Nú rekur gjaldskyldur aðili sjálfstæða atvinnu frá heimilisfastri atvinnustöð utan heimilissveitar sinnar og má þá heimilissveitin ekki krefja hann um aðstöðugjald af þeirri starfsemi.

Hins vegar er sveitarfélaginu þar, sem atvinnan er þannig rekin eða stunduð, heimilt að krefja þá, sem heimilisfastir eru utan sveitarinnar, þar með taldir erlendis búsettir aðilar, um aðstöðugjald vegna slíkrar starfsemi skv. því, sem ákveðið er í 8. gr., sbr. þó 5. gr.

5. gr.

Undanþegnir aðstöðugjaldi eru:

1. Forseti Íslands.
2. Þeir, sem greiða landsútsvar.
3. Skólar, barnahæli, sjúkrahús, elliheimili, orkuver til almenningsþarfa, sláturhús og mjólkurbú.
4. Félög til eflingar listum og vísindum, skemmtifélög, líknarfélög, stjórnmalafélög, trúarbragðafélög, enda reki slík félög ekki atvinnu.
5. Ríkissjóður, ríkisstofnanir, svo og sjóðir í umsjón ríkisstjórnarinnar, sveitarfélögin sjálf og fyrirtæki, sem þau reka, og sjóðir sveitarfélaga og enn fremur aðrir sjóðir og stofnanir, sem enga atvinnu reka.

III. KAFLI

Um gjaldstofninn.

6. gr.

Aðstöðugjald er ákveðinn hundraðshluti af útgjöldum vegna atvinnurekstrar eða starfsemi á síðastliðnu reikningsári.

Til útgjalda í þessu sambandi skal telja rekstrarkostnað, þ. e. þau gjöld, sem á árinu ganga til að afla teknanna, tryggja þær og halda þeim við, þar með talin vörukaup verzlana og efniskaup vegna framleiðslu iðnaðarfyrirtækja, fyrningarafskriftir í samræmi við ákvæði skattalaga, svo og opinber gjöld, sbr. þó 6. tölul. 6. mgr. þessarar greinar.

Vörukaup og efniskaup í næstu mgr. hér á undan merkja birgðir í ársbyrjun að viðbættum kaupum á árinu, en að frádrögnum birgðum í árslok.

Öll útgjöld, sem teljast rekstrarútgjöld við ákvörðun tekjuskatts skv. ákvæðum tekjuskattslaga eða venju um framkvæmd þeirra, skulu teljast aðstöðugjaldsstofn.

Til rekstrargjalda teljast því ekki persónuleg útgjöld eða frádráttarliðir, sem bundnir eru við aðila sjálfan eða fjölskyldu hans, eða eru vegna eigna til persónulegra afnota, óviðkomandi atvinnurekstri, og ekki heldur vextir af skuldum óviðkomandi hinna gjaldskyldu starfsemi.

Eftirtaldir gjaldþættir eru þó undanþegnir aðstöðugjaldi:

1. Sá hluti gjalda, sem er umfram brúttótekjur.
2. Afskrifaðar tapaðar skuldir.
3. Yfirfært tap fyrri ára.
4. Tjón af völdum þriðja manns, svo sem þjófnaður, eða skaðabótageiðslur, sem gjaldandi er ábyrgur fyrir skv. almennum reglum um ábyrgð atvinnurekenda.
5. Greiddur arður, úthlutun tekjuafgangs og skattfrjálst tillag í varasjóð.
6. Eftirtaldir skattar og gjöld:
 - a. Tekjuskattur og tekjuútsvar.
 - b. Eignarskattur og eignarútsvar.
 - c. Söluskattur af viðskiptum skv. II. kafla l. nr. 10/1960.
 - d. Gjald í Styrktarsjóð vangefinna (tappagjald) skv. l. nr. 43/1958, sbr. l. nr. 16/1962.
 - e. Gjöld í Styrktarsjóð fatlaðra skv. l. nr. 25/1962, sbr. l. nr. 60/1939, þ. e. gjald frá sælgætisframleiðendum og merkjagjald af eldspýtnastokkum.
 - f. Aðstöðugjald skv. l. nr. 69/1962.
 - g. Gjald af innlendum tollvörutegundum skv. l. nr. 60/1939.
 - h. Skemmtanaskattur skv. 1. tölulið 2. gr. l. nr. 56/1927.
 - i. Gjald af kvikmyndasýningum skv. l. nr. 28/1952.

Rísi ágreiningur um gjaldskyldu eða gjaldstofn sker ráðherra úr. Heimilt er að skjóta slíkum ágreiningi til dómstóla.

7. gr.

Nú hefur gjaldandi margþættan atvinnurekstur eða starfsemi þannig, að rekstrar-útgjöld hans falla undir fleiri en einn gjaldflokk skv. 10. gr., eða ef einhverjir þættir starfseminnar eru undanþegnir aðstöðugjaldi, sbr. 5. gr., og skal hann þá senda með skattframtali sínu fullnægjandi greinargerð um, hvað af útgjöldum hans tilheyri hverjum einstökum gjaldflokki, er sveitarstjórn hefur ákveðið og hvað sé vegna gjaldfrjálsrar starfsemi.

Ef slík greinargerð fylgir ekki framtali eða ef hún er í verulegum atriðum röng eða ófullnægjandi, skal skattstjóri áætla skiptinguna, ef unnt er, annars ákveða gjaldið í þeim gjaldflokki, sem hæstur er.

Nú eru einhver útgjöld sameiginleg fyrir fleiri gjaldflokka, svo sem yfirstjórn fyrirtækis, skrifstofuhald o. s. frv., og skal þá skipta slíkum kostnaði í hlutfalli við sérkostnað hvers þáttar starfseminnar.

8. gr.

Nú rekur gjaldandi atvinnu eða starfsemi frá heimilisfastri atvinnustofnun í öðru sveitarfélagi og skal hann þá láta fylgja framtali sínu fullnægjandi greinargerð um, hvað af útgjöldum hans tilheyri gjaldskyldum rekstri hans eða starfsemi í því sveitarfélagi skv. reglum 7. gr. eftir því, sem við á.

Gjaldandi telst hafa heimilisfasta atvinnustofnun í öðru sveitarfélagi, ef hann hefur þar afnot af fasteign vegna starfsemi sinnar þar.

Sé hið annað sveitarfélag í öðru skattumdæmi en því, sem gjaldandi er heimilisfastur, skal skattstjóri senda upplýsingar um málið til hlutaðeigandi skattstjóra.

9. gr.

Reki erlendis búsettur aðili atvinnu hér á landi, skal hann greiða aðstöðugjald hennar vegna til þess sveitarfélags þar, sem atvinnan er rekin og gilda þar um ákvæði 8. gr. eftir því, sem við á.

IV. KAFLI

Um fjárhæð aðstöðugjalds.

10. gr.

Aðstöðugjald má eigi vera hærra en hér segir:

- a. Allt að $\frac{1}{2}\%$ af rekstri fiskiskipa og flugvéla.
- b. — — 1% — — verzlunarskipa.
- c. — — $1\frac{1}{2}\%$ — hvers konar iðnrekstri.
- d. — — 2% — öðrum atvinnurekstri.

Aðstöðugjald af rekstri fiskiskipa og hvers konar starfsemi við fiskvinnslu má eigi nema hærri hundraðshluta, miðað við tegund gjaldstofns, en veltuútsvar var á hverjum stað árið 1961. Heimilt skal þó sveitarfélögum, sem ekki lögðu veltuútsvar á rekstur fiskiskipa eða fiskvinnslu, eða lögðu lægri veltuútsvör á þessa gjaldflokka á árinu 1961, en lögð voru á þá í Reykjavík það ár, að hækka aðstöðugjald af þessum gjaldstofnum allt að þeim hundraðshluta, sem veltuútsvör þar voru þá á lögð.

Sveitarstjórnnum er heimilt að ákveða fleiri gjaldflokka eftir tegundum atvinnurekstrar innan þeirra takmarka, sem greind eru hér að framan.

Ekki er heimilt að skipta útgjöldum í misjafna gjaldflokka innan sömu tegundar atvinnurekstrar.

11. gr.

Aðstöðugjald, sem ekki nær kr. 300.00, skal fella niður.

Gjaldið skal ákveðið í heilum hundruðum króna, þannig, að 50 kr. eða lægri upphæð skal sleppt, en hærri upphæð hækkuð.

V. KAFLI

Um álagningu, innheimtu o. fl.

12. gr.

Nú hefur sveitarstjórn tekið ákvörðun um að leggja á aðstöðugjald og tilkynnt hana skattstjóra, sbr. 2. gr., og skal skattstjóri eða umboðsmaður hans þá jafnframt auglýsa, á þann hátt, sem tíðkast á hverjum stað, hverjir gjaldflokkar skulu vera og hversu hátt gjaldið skuli vera í hverjum flokki.

13. gr.

Telji skattstjóri að ákvörðun sveitarstjórna um álagningu og gjaldflokka, sbr. 2. gr., gangi lengra en heimilað er í 10. gr., eða brjóti á einhvern hátt í bága við lög eða reglugerð um aðstöðugjald, skal hann leita úrskurðar félagsmálaráðuneytisins og fresta álagningu að því leyti, unz úrskurður er fenginn.

Félagsmálaráðuneytið skal kveða upp úrskurðinn svo fljótt sem auðið er og senda hann viðkomandi skattstjóra og sveitarstjórn án tafar.

14. gr.

Skattstjóri leggur aðstöðugjald á skv. skattframtölum og sundurliðunum gjaldanda. Þeir aðilar, sem ekki eru tekju- og eignarskattsskyldir, skulu senda skattstjóra framtal til aðstöðugjalds, þ. e. fullnægjandi sundurliðun á útgjöldum sínum.

Þessir aðilar skulu skila framtölum til aðstöðugjalds innan 15 daga frá birtingu auglýsingar samkv. 12. gr. og gilda um það sömu reglur um viðurlög og heimildir til áætlunar eins og um aðra gjaldendur aðstöðugjalds.

Séu skýrslur gjaldanda tortryggilegar eða ófullnægjandi eða ef ekki er talið fram eða sundurliðun ekki send, skal þá með fara eins og fyrir er mælt í VI. og VII. kafla laga um tekju- og eignarskatt eftir því, sem við á.

Komi í ljós eftir að álagningu aðstöðugjaldsins er lokið, að gjaldanda hefir verið sleppt, sem lagt skyldi hafa verið á ellegar framtal eða sundurliðun hefir verið röng eða ófullnægjandi að verulegu leyti, skal skattstjóri eða ríkisskattanevnd bæta úr því með nýrri álagningu, en gera skal aðila aðvart og gefa honum kost á að gæta réttar síns, áður en álagning fer fram.

15. gr.

Þegar álagningu er lokið, skal skattstjóri semja skrá um aðstöðugjald í hverju einstöku sveitarfélagi, þar sem tilgreint er nafn og heimilisfang gjaldanda og fjárhæð aðstöðugjalds. Skrána sendir hann viðkomandi sveitarstjórn, sem sér um framlagningu hennar á þingstað sveitarfélagsins eða öðrum hentugum stað og skal hún vera almenningi til sýnis í 2 vikur.

Jafnframt skal sveitarstjórn auglýsa í blöðum á staðnum eða með öðrum hætti, hvar og hvenær skráin liggir frammi.

16. gr.

Skriflegar kærur út af álagningu aðstöðugjalds skal senda skattstjóra áður en liðinn er sá tími, sem skráin skal liggja frammi sbr. 15. gr.

Skattstjóri úrskurðar síðan kærurnar svo fljótt sem unnt er og eigi síðar en 30 dögum eftir að kærufresti lýkur. Úrskurðir skattstjóra skulu vera rökstuddir, og skal hann senda kæranda og viðkomandi sveitarstjórn afrit af úrskurði sínum í ábyrgðarbréfi.

17. gr.

Vilji gjaldandi ekki hlíta úrskurði skattstjóra, er honum rétt að áfrýja úrskurðinum skriflega til ríkisskattanevndar og skal það gert innan 21 dags, frá því að

skattstjóri póstlagði sinn úrskurð. Ríkisskattanevnd kveður svo fljótt sem unnt er upp fullnaðarúrskurð um upphæð aðstöðugjalds. Skal það gert eigi síðar en 6 vikum eftir að henni barst málið, nema fresta verði úrskurðun vegna öflunar frekari gagna.

Úrskurðir ríkisskattanevndar skulu vera rökstuddir og skal afrit af þeim sent hlutaðeigandi gjaldendum og sveitarstjórnnum þegar eftir uppkvaðningu þeirra.

18. gr.

Sama rétt og gjaldendur hafa, til þess að kæra eða áfrýja ákvörðunum aðstöðugjalds, hafa og sveitarstjórnir þær, sem málið varðar.

19. gr.

Sveitarstjórn annast innheimtu aðstöðugjalds og gilda um hana sömu reglur og innheimtu útsvara eftir því, sem við á.

Gjalddagi aðstöðugjalds er 1. júlí. Heimilt er sveitarstjórn þó að breyta gjalddögum þess til samræmis við gjalddaga útsvara.

Sé álagningu ekki lokið það tímanlega, að innheimta geti hafizt á réttum gjalddaga, skal gjalddaginn vera viku eftir að gjaldskrá var lögð fram. Sama gildir um gjalddaga aðstöðugjalds skv. 4. mgr. 14. gr.

20. gr.

Skattanevndir (skattstjórar þar, sem þeir eru) skulu leggja á aðstöðugjald á árinu 1962 og skal það miðað við gjaldskyld útgjöld á árinu 1961.

Tilkynning sú, sem um ræðir í 2. gr., skal send skattanevnd (skattstjóra) eigi síðar en 1. júlí 1962.

Gjalddagi aðstöðugjalds á árinu 1962 skal vera 1. sept., sbr. þó ákvæði 2. málsgr. 19. gr.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 69 28. apríl 1962, um tekjustofna sveitarfélaga, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Í félagsmálaráðuneytinu, 21. júní 1962.

Gunnar Thoroddsen.

Hjálmar Vilhjálmsson.

AUGLÝSING

um eftirlitsgjald af fóðurbíöndum.

Samkvæmt 5. gr. laga nr. 63 31. maí 1947, um eftirlit með framleiðslu og verzlun með fóðurvörur, hefur ráðuneytið ákveðið, að ákvæði auglýsingar nr. 202 25. október 1947, um eftirlitsgjald af fóðurbíöndum, skuli gilda óbreytt árið 1962.

Landbúnaðarráðuneytið, 8. júní 1962.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.